

Η παραλυσία της ψυχής (Κυριακή ΣΤ΄ Ματθαίου) - Του Αρχιμανδρίτη Παύλου Δημητρακόπουλου

/ [Γνώμες](#)

- Αρχιμανδρίτης Παύλος Δημητρακόπουλος, Θεολόγος -Συγγραφέας

Η σημερινή Κυριακή, αγαπητοί μου αδελφοί, είναι η έκτη Κυριακή του Ματθαίου και το μεν αποστολικό ανάγνωσμα είναι μια περικοπή από την καθολική επιστολή του Ιακώβου, το δε ευαγγελικό μια περικοπή από το 9ο κεφάλαιο του κατά Ματθαίον Ευαγγελίου. Στην περικοπή αυτή ο ευαγγελιστής Ματθαίος μας περιγράφει το γνωστό σε όλους μας θαύμα της θεραπείας του παραλυτικού της Καπερναούμ, τον οποίο κατέβασαν από τη στέγη μπροστά στον Κύριο τέσσερις άνθρωποι, που τον μετέφεραν, διότι ήταν αδύνατον να πλησιάσουν τον Κύριο μέσα στο σπίτι, όπου δίδασκε, λόγω της κοσμοσυρροής.

Σύμφωνα με τη διήγηση του ευαγγελιστού: «Και ιδού προσέφερον αὐτῷ

παραλυτικών επί κλίνης βεβλημένον και ιδών ο Ιησούς την πίστιν αυτών είπε τω παραλυτικώ, θάρσει, τέκνον, αφέωνταί σοι αι αμαρτίαι σου». Ενώ ο Χριστός δίδασκε σε κάποιο σπίτι στην Καπερναούμ, έφεραν μπροστά του ένα παραλυτικό που ήταν ξαπλωμένος πάνω σε ένα κρεβάτι. Και όταν ο Ιησούς είδε την πίστη του παραλυτικού και εκείνων που τον μετέφεραν, είπε στον παραλυτικό: Έχε θάρρος παιδί μου, σου έχουν συγχωρεθεί οι αμαρτίες σου.

Εκείνο που πρέπει να τονίσουμε εδώ, είναι το γεγονός ότι ο Κύριος δεν προχωρεί κατ' ευθείαν στη σωματική θεραπεία του παραλύτου με βάση την πίστη του, όπως θα περίμενε κανείς, αλλά προηγουμένως χαρίζει σ' αυτόν την άφεση των αμαρτιών του. Δίνει προτεραιότητα στη θεραπεία της ψυχής του και κατόπιν στη θεραπεία του σώματος. Και τούτο διότι η ψυχή είναι αθάνατη σε σχέση με το σώμα, το οποίο είναι φθαρτό, υποκείμενο στη φθορά και στο θάνατο. Και επομένως όσο ανώτερη είναι η ψυχή από το σώμα, τόσο σπουδαιότερη και αναγκαιότερη είναι η θεραπεία της ψυχής σε σχέση με τη θεραπεία του σώματος. Ο Κύριος θεραπεύοντας την ψυχή του παραλύτου, επισημαίνει την μεγάλη αλήθεια ότι το μεγαλύτερο κακό στον άνθρωπο, δεν είναι η σωματική αρρώστια, όσο η αρρώστια της ψυχής.

Πράγματι, όπως μας διδάσκουν οι άγιοι Πατέρες, η μεγαλύτερη αρρώστια, αυτό που κυρίως αρρωσταίνει τον άνθρωπο, τον παραλύει πνευματικά και τον οδηγεί στον θάνατο, τον πνευματικό και τον βιολογικό, είναι η αμαρτία. Και τούτο διότι η αμαρτία είναι αυτή που μας χωρίζει από τον Θεό, ο οποίος είναι η πηγή της ζωής. Η αμαρτία στο εσώτατο είναι της αποτελεί διαστροφή, εκτροχιασμό της ανθρωπίνης φύσεως, ανταρσία και επανάσταση εναντίον του Θεού. Ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο αθάνατο, για να ζή μέσα στο παράδεισο σε συνεχή κατάσταση χαράς, ευτυχίας και μακαριότητας, για να αντλεί από αυτόν την αληθινή και αιώνια ζωή, να ζή σε συνεχή κοινωνία με τον Θεό και να βρίσκει σ' αυτόν το νόημα της ζωής και της υπάρξεώς του. Από τότε όμως που αμάρτησε και παρέβηκε την εντολή του Θεού, από τότε που επαναστάτησε εναντίον του Θεού, στερήθηκε την ζωοποιό ενέργεια της Θείας Χάριτος, που μέχρι τότε είχε μέσα του και έπαυσε να βρίσκεται σε κοινωνία με τον Θεόν. Η στέρηση αυτή έφερε τελικά σαν αποτέλεσμα τη φθορά, τις σωματικές αρρώστιες και τον βιολογικό και πνευματικό θάνατο και γενικά όλα τα κακά που μαστίζουν την ανθρωπότητα.

Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος σε πολλές ομιλίες του ομιλεί περί της αμαρτίας. Λέει λοιπόν μεταξύ άλλων τα εξής: Δεν υπάρχει τίποτε χειρότερο από την αμαρτία. Αυτή όταν εισχωρήσει στη ζωή μας, όχι μόνον μας γεμίζει από ντροπή, αλλά και μας καθιστά ανοήτους, ενώ προηγουμένως ήμασταν γεμάτοι με σύνεση και σοφία. Επειδή μπήκε στη ζωή μας η αμαρτία, κατέστρεψε την ελευθερία, που είχαμε προηγουμένως, διέφθειρε την ανθρωπινή φύση και μας οδήγησε στη

δουλεία. Ας ελευθερωθούμε από την δουλεία της αμαρτίας, ώστε να αποκτήσουμε την αληθινή ελευθερία και τότε θα αξιωθούμε τα αιώνια αγαθά της βασιλείας των ουρανών.

Τις παραπάνω μεγάλες αλήθειες, φαίνεται ότι δεν τις έχουμε συνειδητοποιήσει, όσο θα έπρεπε, αδελφοί μου. Διότι ενώ θα έπρεπε να αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις, για να θεραπεύσουμε την ψυχή μας από τις αρρώστιες των αμαρτιών και των παθών μας, εμείς αδιαφορούμε. Δίνουμε προτεραιότητα στην υγεία του σώματος και όχι στην υγεία της ψυχής μας. Όταν αρρωσταίνουμε, κάνουμε το παν για να βρούμε την υγεία μας, αναζητούμε τους καλύτερους γιατρούς, δαπανούμε ακόμη και ολόκληρη την παρουσία μας, ενώ ελάχιστη φροντίδα δείχνουμε για την αθάνατη ψυχή μας.

Αλλά εδώ τίθεται το ερώτημα: Πως μπορούμε να θεραπευθούμε από την αρρώστια της αμαρτίας και πως μπορούμε να απαλλαγούμε από τα πάθη μας; Ποια είναι τα πνευματικά φάρμακα τα οποία χρησιμοποιεί η Εκκλησία για να μας θεραπεύσει; Κατ' αρχήν εκείνο που πρέπει να τονίσουμε ευθύς εξ' αρχής είναι πρώτον μεν ότι η Εκκλησία δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα πνευματικό νοσοκομείο, ή αν θέλετε, ένα ψυχοθεραπευτήριο. Και δεύτερον ότι όλα όσα κάνει η Εκκλησία μας, αποσκοπούν στη θεραπεία της ψυχής μας. Μ' άλλα λόγια οι ιερές ακολουθίες του όρθρου και του εσπερινού, οι θείες Λειτουργίες, τα ιερά μυστήρια, η μελέτη της αγίας Γραφής, η φροντίδα για τους πτωχούς, όλα εκεί αποσκοπούν. Προ πάντων όμως ένα από τα μυστήρια της Εκκλησίας μας, το μυστήριο της ιεράς Εξομολογήσεως, είναι το κατ' εξοχήν μυστήριο, στο οποίο παίρνουμε την άφεση των αμαρτιών μας, με την προϋπόθεση βέβαια, ότι ειλικρινά μετανοούμε και κάνουμε υπακοή στις υποδείξεις του πνευματικού μας. Το εξόχως τραγικό, εν προκειμένω, είναι το γεγονός ότι δυστυχώς πολλοί από μας ούτε καν έχουμε πνευματικό. Και αν υποτεθεί ότι έχουμε, δεν εξομολογούμαστε τακτικά, ούτε κάνουμε υπακοή, σε όσα μας συμβουλεύει ο πνευματικός. Πολλοί από μας πάμε να εξομολογηθούμε, αλλά δεν ξέρουμε, πως να εξομολογηθούμε. Είτε κρύβουμε τις αμαρτίες και τα πάθη μας, είτε προσπαθούμε να ρίξουμε τα σφάλματά μας στους άλλους και έτσι δεν παίρνουμε ούτε άφεση αμαρτιών, ούτε θεραπεία βρίσκουμε.

Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος παρατηρεί τα εξής πολύ σημαντικά για την εξομολόγηση: Έχομε, λέει, τέτοιον Κύριο, ο οποίος τίποτε άλλο δεν μας ζητεί μετά τη διάπραξη της αμαρτίας, παρά να εξομολογηθούμε τα αμαρτήματά μας και να σταματήσουμε μέχρι αυτό το σημείο, ώστε να μην πέσουμε πάλι στα ίδια. Ο Θεός χαρίζει τα φάρμακα των τραυμάτων σύμφωνα με τη διάθεση εκείνου που προσέρχεται. Εκείνος λοιπόν που επιθυμεί να αποκαταστήσει το συντομότερο την υγεία του και να θεραπεύσει τα τραύματα της ψυχής του, ας χύνει θερμά δάκρυα,

ας δείχνει μεγάλη φροντίδα για τον εαυτό του, ας προσφέρει ειλικρινή πίστη και ας έχει εμπιστοσύνη στην τέχνη του ιατρού και αμέσως θα απολαύσει την υγεία του. Ζητάει τη συντριβή της καρδιάς, κατάνυξη της σκέψεως, ομολογία του σφάλματος και έντονη προσευχή.

Το παρήγορο είναι το γεγονός, ότι ο Θεός πολλές φορές, βλέποντας την αμέλεια και την αδιαφορία μας για τη θεραπεία της ψυχής μας, παραχωρεί να έρθουν σωματικές αρρώστιες, που μας ταλαιπωρούν και μας βασανίζουν, προκειμένου μέσω αυτών να θεραπεύσει τις ψυχές μας. Λέει σχετικά ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος τα εξής: Πάντοτε όταν αμαρτήσει η ψυχή, τιμωρεί ο Θεός το σώμα με αρρώστιες. Όταν υπομένουμε τις σωματικές αρρώστιες και δεν γογγύζουμε, αλλά δοξάζουμε τον Θεόν, τότε βρίσκουμε μεγάλη πνευματική ωφέλεια και θεραπεία των ψυχών μας. Η υπομονή στις σωματικές αρρώστιες είναι πράγματι λαμπρό στεφάνι για τους δικαίους, που λάμπει υπερβολικά περισσότερο από τον ήλιο και είναι μεγάλο καθάριο για τα αμαρτήματά μας.

Ας λάβουμε, αδελφοί μου, υπ' όψη μας, όλα όσα είπαμε προηγουμένως και ας αγωνιστούμε να τα εφαρμόσουμε στην πράξη. Ας μην αδιαφορήσουμε, διότι δεν γνωρίζουμε, πότε θα έρθει η ώρα του θανάτου μας, οπότε δεν θα είναι πλέον δεκτή η μετάνοιά μας. Ας φροντίσουμε για τη θεραπεία της αθάνατης ψυχής μας, μετέχοντες στα μυστήρια της Εκκλησίας μας και ιδίως στο μυστήριο της ιεράς εξομολογήσεως, σύμφωνα με όσα αναφέραμε πιο πάνω. Πράγμα που εύχομαι να γίνει σε όλους με τη Χάρη και τη φιλανθρωπία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, τις πρεσβείες της Κυρίας Θεοτόκου και όλων των αγίων, αμήν.

Πηγή: pemptousia.gr